

DÖVAS

församlingsblad

1 • 2011

DÖVPRÄSTERNA

I EVANGELISK-LUTHERSKA KYRKAN I FINLAND

BORGÅ DISTRIKT: Maria Lindberg Hamngatan 9 00161 Helsingfors Mobiltelfon: 050-3427129 e-postadress: maria.lindberg@evl.fi	ST. MICHELS DISTRIKT: Seppo Laukkanen Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli Kirkkokatu 10 (PL 122) 50101 Mikkelä Mobiltelefon: 050-3559819 e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi
HELSINGFORS DISTRIKT: Elina Jokipaltio Bulevarden 16 B (PB 142) 00121 Helsingfors Mobiltelefon: 0400-605129 e-postadress.: elina.jokipaltio@evl.fi	ULEÅBORGS DISTRIKT: Urpo Luokkala Ojakatu 1 90100 Oulu Mobiltelefon: 044-7555554 e-postadress: urpo.luokkala@evl.fi
ÅBO DISTRIKT: Petri Majatie Tavastgatan 13 20500 Åbo Mobiltelefon: 0400-824039. e-postadress: petri.majatie@evl.fi	HELA LANDET/KYRKOSTYRELSEN: Riitta Kuusi Hamngatan 11 (PB 185) 00161 Helsingfors Mobiltelefon: 050-3006353 e-postadress: riitta.kuusi@evl.fi
LAPPO DISTRIKT: Marja Saukkonen Kauppakatu 19 C, 3. krs. 40100 Jyväskylä Mobiltelefon: 0400-241401 e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi	

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad / årgång 32

Adress: Hamngatan 9, 00161 Helsingfors

Ansvarig utgivare: Maria Lindberg

Redaktion: Olof Ahlskog, Janne Kankkonen, Pia Kummel-Myrskog, Maria Lindberg, Hannele Rabb, Eva Sahlström och Rolf Westerlund

Layout och illustrationer: Hannele Rabb

Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/diakoni och samhällsansvar

Dövprästens hemsida: <http://www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt>

Print: Multiprint, Helsingfors

ISSN 0359-0445

Gud leder oss rätt

1 Kor. 10:12–13

Den som tror sig stå stadigt skall se till att han inte faller. Era prövningar har inte varit övermänskliga. Gud är trofast och skall inte låta er provas över förmåga: när han sänder prövningen visar han er också en utväg, så att ni kommer igenom den.

Det är ganska roligt att planera sitt liv. Det har också jag gjort. Då jag var yngre visste jag hur mitt liv skulle se ut. Jag skulle studera till ett yrke. Inte det yrke jag nu har, utan ett annat. Efter studierna skulle jag gifta mig och bilda familj. Men så gick det inte. Jag bytte studieinriktning och blev präst. Något jag inte förut hade kunnat tänka mig att bli. Jag är inte gift och har inga barn. Men jag är nöjd ändå. Jag har ett jobb som jag tycker om. Om de planer jag själv hade haft hade uppfyllts skulle jag vara annanstans nu. Förhoppningsvis lycklig då också, men jag skulle inte vara den person jag nu är. Guds plan var en annan än min egen. Han ledde mig på den här vägen. Jag är glad att jag är just den jag är. Jag är den jag var planerad att vara.

Också ni har säkert haft en massa drömmar. En del har gått i uppfyllelse, andra inte. För en del blir livet som man planerat, för andra kanske helt annat. Men jag tror att inget händer av en slump. Jag tror att Gud har en plan för oss alla.

Livet är som en labyrint. Vi har stigit in i den, men vi vet inte var det slutar. Precis som en labyrint, som har gångar till vänster och höger, så står vi inför olika val och frågor i livet. Ibland kanske vi inte vet åt vilket håll vi skall gå. Vi funderar en stund, därefter hjälper Gud oss och visar oss rätt väg. Andra gånger kommer det hinder på vår väg. Då kanske vi undrar om vi valt rätt väg. Men då skall vi inte ge upp. Också då har Gud lett oss rätt. Såsom det står i bibeltexten så låter inte Gud våra bekymmer bli övermänskliga. Gud vill inte att det skall gå illa för oss. Vi undrar kanske ibland varför han lett oss just så som han gjort. Varför har han gett oss svårigheter. Men kanske vi ibland behöver ha det svårt för att märka något annat. Tiden går och svårigheterna är borta. Då inser vi kanske varför Gud ledde oss dit han ledde. Det fanns en mening med svårigheten. Utan den kanske vi inte hade lärt oss något viktigt. Utan den skulle vi inte vara just den människa vi är. Gud har skapat oss alla sådana som Han vill att vi skall vara. Gud har en plan för oss alla. Vi är just rätt sådana som vi är.

God fortsättning på våren!

Maria, dövrästen

Ps. Glad påsk!

Bibelträff i Vasa

Onsdagen 26.1. samlades ett tjugotal i Dövas hus i Vasa för en Bibelträff. Janne Kankkonen, som arbetat med översättningen av gudstjänstens texter till finlandssvenskt teckenspråk, berättade om översättningsarbetet och visade oss vilka språkliga problem som kan uppstå.

Den testversion på DVD som man gjort har varit i omlopp i snart ett år och det börjar vara dags att göra en slutlig version. Janne sa att det var viktigt att han får feedback från döva som använder finlandssvenskt teckenspråk dagligen. Översättningen måste finslipas och bli perfekt. När slutversionen är klar så vore det ju illa om man plötsligt kommer på att ”Det borde ju ha varit på ett annat sätt!”

Janne tog upp problemet med det svenska ordet ’i’, som finns i ”se till oss i nåd”, i Faderns, Sonens och den helige Andes namn” och i ”i himmelen”. På teckenspråk tecknar man sällan ’i’, men om man lämnar bort det så kommer inte heller den rätta betydelsen fram.

Ett annat uttryck som diskuterades var ”Herren låte sitt ansikte lysa”. De som satt i publiken visade olika tecken för detta, både äldre tecken och nyare. Folk började diskutera om ljuset ska komma från ansiktet på den som tecknar eller om ljuset ska komma från ”Guds plats” uppe till höger framför den som tecknar. Andra ord som Janne tog upp var ’härlighet’, ’ondo’, ’ske’, ’skulder’ och ’frestelse’. Alla i publiken fick visa hur de själva tecknar orden.

Janne Kankkonen leder översättningsarbetet

Janne delade sen in oss i två grupper och vi fick sitta och diskutera en stund utgående från en lista med problematiska uttryck. I min grupp försökte vi hitta på hur man översätter ”I dopet blev vi dina barn.” Vi funderade på tecknet för ’dop’. Vi prövade att teckna det framför kroppen, som när man håller i en baby, vi prövade att teckna doprörelsen på våra egna huvuden och vi prövade att förlänga tecknet så att doprörelsen visas i riktning mot många människor i i en och samma rörelse.

–Är det svårt, frågade Janne med ett leende i mun-gipan.

–O, ja, nickade vi uppgivet.

Jag tror att vi alla fick en insikt i hur krångligt översättningsarbetet är.

Text och foto: Hannele Rabb

’I’, ’i’ eller inget ’i’ –
det är frågan...

Oscar Lönnholm står
som modell.

Responskväll

den 9 februari i Helsingfors

Fader vår
som är i himmelen,
helgat varde ditt namn,
tillkomme ditt rike ...

Vi hade ordnat en responskväll på Högbergsgården, ett församlingshem i Helsingfors.

Det kom bara fyra personer förutom jag och Maria Lindberg. Det blev sammanlagt sex personer.

En del har sett och en del har inte ännu sett på veckomässan på dvd. Men de tyckte att det är bra att det har gjorts en översättning på finlandssvenskt teckenspråk. Någon hade gjort ett test och gett veckomässan till finska döva att se på. De tyckte att det var lätt och tydligt att förstå den svenska översättningen.

Jag berättade om det projekt som varar i fem månader. Resultatet av projektet kommer att ges till Kyrkomötet, som samlas någon gång i november.

Vi kom hit till Högbergsgården för att lyssna vad församlingsmedlemmar tycker om veckomässan. Vi har fått bara lite kommentarer via mejl eller brev. Orsaken kan vara att det är svårt att beskriva teckenspråk i text. Det är bäst att vi kom hit för att få samtala med varandra om vad de döva tycker om veckomässan. Då får vi en bra möjlighet att förbättra vårt arbetssätt då vi vet folks synpunkter.

Någon bad mig visa vad andra har sagt om veckomässan. Då visade jag dem några delar av veckomässan. Till en början märkte de deltagarna inte skillnad på teckenspråket. Jag visade svenska texter där det står vad som är översatt och vad texterna betyder. De förstod nu vad vi har gjort och om översättningen missat något i innehåll som är viktigt. Dessutom jag gav dem papper som jag har gjort i Vasa. De diskuterade med varandra om användningen av "i" på finlandssvenskt teckenspråk. Deltagarna använde aldrig "i". Men de använde "in" eller "det/den". De tyckte att den bästa lösningen skulle vara att teckna "in JESUS EGEN NAMN". Nu är det översatt med "JESUS EGEN NAMN" då i texten står "i Jesu namn". Frågan gällde också om man "i dopet" att använda tecknen "DOPET det" eller "in DOPET".

Det blev ivriga diskussioner fram till klockan 20.00. Deltagarna kände sig nöjda med att vara med på responskvällen. En av dem tyckte att det var bra med ett möte att kunna förstå vad veckomässan handlar om.

Text: Janne Kankkonen

Ett besök på en gudstjänst på finlandssvenskt teckenspråk i Jakobstad söndagen 12.12. 2010

Gudstjänsten på finlandssvenskt teckenspråk hölls i Jakobstads församlingscenter på den tredje advents-söndagen. Det var ett mycket kallt och vackert väder. Förutom mer än tio döva besökare var också hörande välkomna och samlade till gudstjänst. Det var riktigt trevligt att träffa bekanta och nya ansikten där. På gudstjänsten den tredje advent så lyssnade vi och tecknade tillsammans. Stämningen var varm. För mig var det en omtyckt och levande stund i gudstjänsten då alla sjöng och tecknade ihop. Efter gudstjänsten hade vi kaffe och jultårter. Då tecknade vi till varandra hur det var med oss, och det kändes varmt och skönt då luften utomhus var kylig.

Astrid Bjong tecknar Stilla natt

Dövrästen Maria

Text och foto: Oscar Lönnholm

Från vänster: Vasa Dövas Förenings ordförande Elina Blundin, Heino Niemelä, Risto Koivula, Sari Rantala, Seppo Ylivaara, hedersordförande Marja-Liisa Niemelä, Pentti Talman, verksamhetsledare Sisko Ahlskog, pensionerade f.d. diakonissan Aira Rissanen och Sanna Ala-Välkkilä.

Lördag 11.12. 2010 hade vi en traditionell julfest som firas varje år i Vasa Dövas föreningshus.

Början av programmet bestod av att vi åt en god julgröt med plommonsoppa och sedan var det några barnprogram.

Efter det höll dövpräst Maria Lindberg julandakt åt oss. Först tecknade diakonissan Sanna Ala-Välkkilä åt oss Julevangeliet från Luk 2: 1-20, och sedan predikade Maria åt oss om "Traditionell familjefest och Jesu födelse". Om att alla skall vara hjälpsamma mot varandra, mot vännerna och släktingarna för att alla skall må bra. Till sist tecknades Herrens bön och välsignelsen.

Efter julandakten drack vi en kopp kaffe med jultårta. Sedan kom jultomten från Korvatunturi och delade ut alla julkort och julklappar åt oss alla. Så hade vi andra olika och roliga program och till sist hade vi ett lotteri. Pensionären, f.d. diakonissan, Aira Rissanen vann första pris: en frukostkorg med många olika saker och frukter.

*Text: Olof Ahlskog
Foto: Johanna Ahlskog*

Maria och Sanna tecknade Julevangeliet och höll en andakt

Jultomten kom på besök och delade ut julklappar och julkort

INTERVJU MED OSS SJÄLVA:

Hannele och Brita

Det har nu gått några år sedan vi båda bodde i H:fors. Vi hade ett nära samarbete i Dövas församlingsblad, i DHBS rf som ordförande respektive sekreterare och i Handlaget rf, med dito uppdrag. Vi träffades ofta, ringde och sms:ade till varandra. Sen hände saker och ting i våra liv och det blev förändringar med flytt till Petalax för Hannele och till Stockholm för Brita.

Hannele Rabb

Brita Edlund

Vad fick dig att flytta till Petalax/Stockholm?

H: –Mina föräldrar flyttade till en mindre bostad närmare Vasa, så mitt barndomshem blev tomt och ledigt. Jag behövde mera utrymme för mina projekt, så det blev perfekt att få flytta in i ett stort hus.

B: –För min del blev flytten till Stockholm tidigare än tänkt. Vi hade tänkt flytta då Fjalle skulle pensionera sig eftersom sönerna bodde i Sthlm. Men min Fjalle dog ifrån mig så jag flyttade ensam och jag var ”klar” med H:fors.

Hur bor du där?

H: –Huset är omgivet av skog, så här är lugnt och skönt. Jag bor med min döva, teckenspråkiga dotter Roberta som har fyllt 18 och går i finskt gymnasium i Vasa.

B: –Jag bor i ett 7-vån. hus högst upp med utsikt över Brunnsviken. Lägenheten är ljus och egentligen för stor för mig, men jag är så glad att släkt och vänner kan komma och hälsa på när som helst och övernatta hos mig!

Trivs du, är livet annorlunda än i Helsingfors?!

H: –Jag trivs jättebra här. Närheten till naturen är som balsam för själen. Träd är mycket avstressande. Och jag gillar att gräva i jorden, odla och få smuts under naglarna. Det är lätt att få kontakt med människor här. Här möter man fler blickar. I Helsingfors tittade man bara rakt fram när man gick på stan. Där var livet anonymt.

B: –Jag trivs också alldeles förträffligt. Här har jag Ulriksdals slottspark ett stenkast ifrån mig, liksom Brunnsviken och Hagaparken. Vackert och rofyllt, påminner om Munksnäs där jag bodde i Helsingfors. Men samtidigt har jag bara 5 km till Sthlm city där jag gärna strosar runt då och då. Jag tycker om det anonyma. Det är rätt skönt. Mitt jobb är dessutom mitt i stan, 100 m från Dramaten.

Hur får du ditt levebröd? Vad gör du idag?

H: –Jag håller på med flera bok- och filmprojekt. Det handlar om teckenmaterial som föreningen Handlaget ska ge ut. Jag skriver, ritlar och målar och gör layout. I

källaren håller jag på och gör en filmstudio för Handlagets projekt. Dessutom håller jag teckenkurser, en skrivarkurs och layoutar den här tidningen.

B: –Jag jobbar sen den 1. september 2010 som förskolchef på Hillelgården, den enda judiska förskolan i Stockholm. Vi har 125 barn på 8 avdelningar och en personal på 30 personer. Mycket givande, krävande och roligt! Jag har återvänt hit, jag jobbade nämligen här några år i slutet av 80- början av 90-talet, då sönerna gick på Manillaskolan och det kändes gott att komma tillbaka hit.

Din fritid, dina intressen, har du börjat med nya eller odlar du de gamla?

H: –Jobb och fritid flyter ihop; så blir det när man har hemmet som arbetsplats. Om jag har tid över så ser jag på en film eller lägger mig i badet med ett korsord. I huset finns enorma mängder tyg kvar från min ungdomstid då jag sydde alla mina kläder, och jag tänker att jag minsann ska sy något av alla tygerna. I somras klippte jag tyglappar till ett lapptäcke, men där ligger lapparna fortfarande och väntar...

B: –Jobbet tar väldigt mycket tid, men all min fritid går åt till mina tre små barnbarn, Lotte 2 år i april, Thea 2 år i juli och "lill-fjalle", 2 mån. som blir döpt den 5.3. och får sitt namn då. De gör mig så innerligt lycklig. Vi ses varje vecka och det njuter jag av! Förstås hinner jag med lite till... vänner, teater, böcker och filmer på Zita, en liten biograf som visar udda filmer. Jag promenerar mycket och cyklar till jobbet under sommarhalvåret. Nu väntar jag på att en simhall blir färdig alldeles i närheten av mig. Då ska det simmas!

Är du ännu engagerad i DHBS och Handlaget? I teckenspråket? Har du kontakt med dövsamfundet?

H: –Jag är sekreterare i DHBS och Handlagets projekt har jag fullt upp med. Nästan allt jag arbetar med är kopplat till dövvärlden och teckenspråk. Här i Österbotten träffar jag tyvärr inte så många döva som jag gjorde i Helsingfors, men jag far till Dövas hus i Vasa då och då.

B: –Under mina 30 aktiva år fanns det inte någon gräns mellan och jobb och fritid, precis som du har det

nu; teckenspråket, DHBS och hela dövsamfundet var min fritid men också mitt jobb. Jag startade DHBS 1979, lämnade den då jag flyttade till Stockholm. Det kändes gott att ge över åt nya, unga krafter.

Handlaget engagerar mig, är mig kärt. Men det är du, Hannele som gör det operativa arbetet med bravur! Och jag är din trognaste uppbackare och påhjälp! Du jobbar så bra!

Professionellt har jag slutat med teckenspråket men mitt privatliv, vardagsliv lever jag tvåspråkigt. Jag lever ju i dövsamfundet; sönerna, svärdöttrarna, deras föräldrar och syskon + alla deras vänner, som jag ofta träffar, är alla döva/teckenspråkiga. Mina barnbarn och jag är de enda hörande och då vi alla ses och vi är alltid i minoritet.

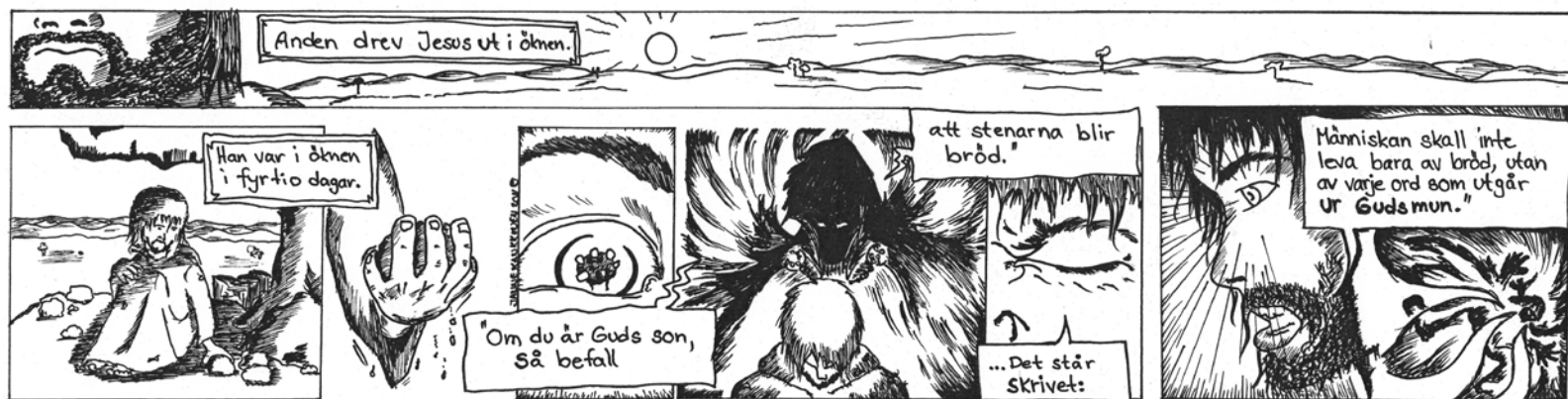
Och det är jämna år för båda i år. Det är medel- och pensionsåldern som gäller för Hannele är född 1971 och Brita 1951.

H: –Snälla Brita, måste du påminna mig om min ålder... 40 år, är jag medelålders nu? Ja, med god tur har jag väl halva livet kvar. Så det känns lite som en obehaglig vändpunkt. Jag försöker ändå tänka så här: Om jag har något att säga, här mitt i livet, så ska jag säga det nu. Om jag vill göra nånting, så ska jag göra det nu. Vara modig helt enkelt, och bejaka mig själv och det jag vill, och inte vänta tills jag är 60. Hoppas, det är ju din ålder... Och du är hur ung som helst!

B: –Nja ... inte är du väl direkt medelålders nu, men 40 år är nog porten in i medelåldern!! Det är bra tänkt; säg det du har att säga nu, gör det du vill nu, var modig nu! Jag igen tycker att det är rätt vilsamt att fylla 60 år, att gå in i pensionsåldern. Jag ska jobba ett par, tre år till. Sen ska jag ägna ännu mer tid åt barnbarnen, då de är lite äldre. Att vara i Öja på stugan med dem, gå på teatern, baka, läsa sagor, sjunga och dansa med dem. Det ser jag fram emot.

Och tänk, 20 år är det mellan oss, du skulle kunna vara min dotter och lite så känns du för mig. Vi har haft ett långt och gott samarbete under åren i Helsingfors med givande diskussioner om jobbet, livet, sorgen och glädjen. Tack för det!

Text: Brita Edlund och Hannele Rabb

HAN ÄR SVAG OCH TRÖTT MEN GUDS ORD ÄR STARKARE

Det finns flera olika berättelser i Bibeln om personer som fastar. Jag plockade en berättelse om fasta från Matteusevangeliets fjärde kapitel. Anden förde Jesus ut i öknen för att provas av Djävulen. Efter att Jesus fastat i fyrtio dagar hände något. Jesus måste kämpa mellan Guds vilja och Frestarens vilja – man kan kalla Frestaren även för djävulen. Varför hände det så här i berättelsen? Det kanske ni undrar?

Evangelietexten berättar hur Anden drev Jesus ut i öknen för att provas av Djävulen. Öknen är en öde plats som kan jämföras med den finska skogen där ingen bor. Under fyrtio dagar fastade Jesus. Han umgicks med sin Fader i Himlen. Han ville att Jesus uppfyller Hans vilja på jorden. Fyrtio dagar är så långa dagar. Därför blir Jesus till slut hungrig. Dessutom är han svag och trött på grund av att han inte äter.

Frestaren hade möjlighet att pröva honom på olika sätt för att han skall börja motsäga sin Faders vilja. Frestaren börjar med att säga till Jesus: om du är Guds son, kan du befälla stenar att bli till bröd att äta. Frestaren vet att Jesus är hungrig, därför provar han honom.

Evangelisten Matteus skrev bara en kort text om Frestaren, vad han frågar och vad Jesus svarar. Men vi vet inte så mycket hur Jesus kämpade. Om det var lätt eller svårt att välja om han skulle befälla så stenar blev bröd eller att vänta på ord av Guds mun.

Jag är säker på att det inte var det lättaste valet Jesus gjorde, eftersom han var så hungrig. En människa har inte så lätt att kämpa emot och undvika allt

som gör oss frestade. Det Jesu gjorde var att lyssna på sin Faders vilja. Hur kunde han vara så stark att han klarade av att motstå Frestarens lockelse då han var så svag och trött? Kanske ni tänker att han var starkare eftersom han är Guds son? I evangeliet nämns inte något om det. Vad sade Jesus till Frestaren? Han sade det här: "Det är skrivet: ..." Det hände tre gånger under den tid Frestaren provade honom. Till slut gav Frestaren upp och lämnade honom. Vad betyder "Det står skrivet"? – det vill säga bibeln. Jesus är medveten om Guds ord som har makt att försvara människor mot Frestarens lockelse. När Frestaren lämnade honom kom änglar och beskyddade honom.

Under fastetiden finns en kamp mellan köttets begär och Guds vilja. Fasta behövs som en tid att umgås med Gud och att undvika världens och tankens lockelser. Därefter kommer man tillbaka sitt vardagsliv. Det gjorde Jesus också. När han varit i öknen tillräckligt länge kom han tillbaka sitt vardagsliv. Han gick till Galiléen och där började han förkunna om Guds rike.

Vårt vardagsliv påverkas mycket av världens lockelser. Då behöver vi för ett tag avskilja oss ifrån dem och koncentra oss på vår ande. Vi behöver lyssna på Guds vilja. Om lockelserna lyckas komma in vårt sinne så att vi blir frestade, kan vi inte försvara oss av vår egen kraft medan vi fastar. Det vi kan göra är att göra samma som Jesus gjorde när han använde Guds ord för att försvara sig.

Text och bild: Janne Kankkonen

Gudstjänstliv i Amerika

På morgonen träffade jag Tarja Sandholm och Tomas Uusimäki på deras arbetsrum på Kyrkostyrelsen. De satt båda vid sitt arbetsbord, senare skulle de gå till filmstudion för att spela in Johannesevangeliet på finskt teckenspråk. Översättningen av Johannesevangeliet till finskt teckenspråk är snart färdig. Finlandssvenska församlingens arbetsgrupp fick veta att de båda har gjort en resa till Amerika. Därför ville vi ha en intervju med dem.

KJM (översatt Kyrkans gudstjänstliv och musikverksamhet) ordnade att en arbetsgrupp inom KJM kunde resa till Amerika. Tomas berättade att de reste eftersom de själva tillhör arbetsgruppen och KJM ville få nya idéer för att få mera liv i gudstjänsten i Finland.

Både Tomas och Tarja tänkte att de passar på att resa tillsammans med KJM så att de har en möjlighet att träffa andra döva i Amerika. De ville också titta på hur verksamheterna och gudstjänsterna inom Evangelisk-lutherska kyrkan i Amerika fungerar.

De letade via internet efter adressen till Evangelisk-lutherska kyrkan i Amerika. De skickade mejl till dem om att kunna besöka deras verksamheter och gudstjänster. Men de fick inget svar av dem. Ändå åkte de till Amerika, till Chicago. Först besökte de Evangelisk-lutherska kyrkan, som också Kyrkostyrelsen hör till. Där fanns en präst som själv i över femton års tid arbetat som predikant. Han berättade om sitt sätt att arbeta. Han brukar börja förebereda predikan till söndagens gudstjänst en vecka tidigare. Orsaken är att det kommer många människor i olika åldrar till gudstjänsten. Den växer till varje gång det kommer nya besökare till gudstjänsten. Tarja funderade på att det är viktigt att ha god tid för förebredelse före gudstjänsten. Det blir något bättre då än att vara i sista minuten. Prästen berättade också för dem att han brukar

planera några saker på nytt på scenen varje söndag då det är gudstjänst. Han kan predika och samtidigt gå runt för att komma närmare folket som sitter i bänkarna. Tomas tänker på att man i Finland gör på annat sätt då prästen brukar stå stilla vid altaret och i predikstolen.

Därefter reste de vidare till New York och besökte en finsk församling. Det finns bara en finsk församling på hela Manhattan. Där finns en finsk präst.

Då det ordnades gudstjänster delade KJM-gruppen på sig i mindre grupper för att besöka olika kyrkor på Manhattan för att titta på hur deras gudstjänster gick till. Tomas och Tarja besökte en annan kyrka, Baptistkyrkan. Orsaken var att de inte fick höra något om Evangelisk-lutherska kyrkans dövarbete. Den finska församlingen på Manhattan hade också försökt kontakta personer inom dövarbetet, men inte fått svar.

–Vi lyckades inte få kontakt med dem i Amerika, sade Tarja. Om någon vill få kontakt med oss, så kan det också vara svårt att hitta information om dövarbetet på Evangelisk-lutherska kyrkans hemsida. Samma sak gäller frikyrkornas hemsidor. Det bör ändras på.

Baptistkyrkans förkunnande dövpastor heter Emmanuel Sterlin. Hans förkunnade innehöll teckenspråk med mycket rörelse som fick svetten stiga på

Forts. på nästa sida

Familjenytt

Den 20.12.2010 föddes Jonna och Robbe Edlunds son, Charottes lillebror, på Karolinska sjukhuset i Stockholm.

Lycklig farmor Brita med Charlotte och "Lill-Fjalle".

Baptistkyrkans pastor Emmanuel Sterlin

hans panna. Där sjöng man också mycket.

–En sak jag började fundera på var Baptistkyrkans förfarande att de har delat in män och kvinnor i olika grupper för bibelundervisning. Därefter samlades de till samma gudstjänst för att lyssna då pastorn predikade, sade Tomas. Det var inte samma bibeltext under bibelundervisningen och gudstjänsten. Det

skulle vara bättre om samma bibeltext användes vid båda tillfällena. Då skulle människorna förstå texten bättre. Det ska möjligen komma samma system i här inom Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland som de hade.

Under resan till Amerika fick Tomas och Tarja lära sig nya saker om hur man kan förbättra arbetssättet med olika material när man undervisar om veckomässan och förrättningarna. De har tidigare haft bara en dvd. De har sett bra material om hur man utvecklar gudstjänstlivet. Dessutom räcker det inte att endast Tomas och Tarja arbetar ensamma med materialet. De behöver församlingsmedlemmarnas stöd, kommentarer och att de är aktiverade. Vad är orsaken om något går fel? Tarja säger att det gamla sättet är att dövräster och dövräster sköter allt själva. Nuförtiden finns det ändå en del församlingar som jobbar aktivt för att få församlingsmedlemmarna mera aktiverade.

Jag vill tacka för att de ställde upp och lät mig intervjua dem.

Text: Janne Kankkonen

Foto: Tomas Uusimäki

Kyrklig information

Händelsekalender

- 22.3. Gudstjänst på finlandssvenskt teckenspråk i Pedersöre kyrka kl 18.30.
- 22.5. Gudstjänst på finlandssvenskt teckenspråk (tillsammans med hörande) i Karis kl 10.
- 3.7. Kyrkogångsdag på Solsand i Jakobstad. DHBS rf har sin familjträff på Solsand 2.7.
- 11.9. Gudstjänst på finlandssvenskt teckenspråk i Esbo, Sökö kapell kl 13.

BÖN FÖR OCH TILLSAMMANS MED DEM SOM REGISTRERAT SITT PARTNERSKAP

Kyrkomötet i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland beslöt i november år 2010 att det är möjligt att ordna en bönestund för dem som registrerat sitt partnerskap. Biskopsmötet gav i februari år 2011 råd till dem som arbetar inom kyrkan hur de kan bygga upp bönestunden. Bönestunden kan ledas av en präst eller en annan arbetare inom kyrkan, t.ex. en diakoniarbetare.

Bönestunden är fri till sin form. Bönestunden kan vara ett privat eller ett socialt tillfälle. Kyrkans eller församlingens utrymmen kan användas med kyrkoherdens tillstånd.

Vi får be och lita på Guds hjälp i alla skeden av vårt liv. Om du vill ordna en bönestund på teckenspråk efter att ni registrerat ert parförhållande, ta då kontakt med en dövpräst eller -diakon.

Text till Hiljainen seurakunta
Översättning: Maria Lindberg

Teckenbank på www.handlaget.fi

Handlaget rf:s hemsida www.handlaget.fi innehåller en teckenbank med hundratals texten. Tecknen är ritade av Hannele Rabb. I fortsättningen kommer fler tecken att sättas in i teckenbanken. Du får använda tecknen privat och inom undervisning, t.ex. i daghem, skolor och på kurser. Du kan göra eget teckenmaterial genom att kopiera och klistra in i skrivprogrammet på din dator. Man får inte utan lov använda tecknen i trycksaker eller i produkter som ska säljas.

VÄLSIGNEELSE AV DIAKON SANNA ALA-VÄLKKILÄ I VASA

Diakon Sanna Ala-Välkkilä blev vigd till diakon den 6 januari 2011 i Vasa kyrka. Evenemanget var öppet för alla och också döva åkte till Vasa kyrka. Från Vasaregionen kom ca 15 döva personer till Sanna Ala-Välkkiläs välsignelse. Den före detta dövdiaconissan Aira Rissanen, som gick i pension för många år sedan, var också med oss i kyrkan. Under gudstjänsten tolkade Maria Hakkarainen åt oss. Gudstjänstens program var en vacker och varm händelse för Sanna och oss döva.

Efter gudstjänsten bjöds det på kaffe med tårtbit inne i Vasa kyrkas källare, Kryptan.

Sanna Ala-Välkkilä har i tre år varit diakonissa Kirsti Auralas vikarie i Vasa finska församling. Över tre år sedan visste inte Sanna något alls om teckenspråk. Sanna bestämde sig för att börja lära sig och studera teckenspråk i Helsingfors. Sanna lärde sig väldigt snabbt teckenspråk. Det blev en överraskning för oss döva att Sanna har lärt sig mycket teckenspråk.

Sanna Ala-Välkkilä var flitig och väldigt omtyckt

av döva i Vasa. Förra sommaren, år 2010, beslöt Kirsi Aurala att jobba i sitt nya företag. Vasa finska församling lediganslog diakonitjänsten. Sanna sökte denna lediga tjänst och fick den. Vasa Dövas förening hade skrivit ett rekommendationsbrev till Vasa finska församlings och vädjat till rådet att Sanna skulle få tjänsten. Det är bra att Sanna Ala-Välkkilä fick tjänsten. Många döva blev glada för det.

Nu är Sanna Ala-Välkkilä mammaledig från och med den 25 februari 2011 till den 5 januari 2012.

Sannas vikarie heter Johanna Bätman. Hon är diakonissa.

Härmed vill vi, alla döva, tacka Kirsi Aurala som har jobbat som diakonissa i många år med oss.

Så önskar Vi alla: Lycka till med familjeökningen, Sanna Ala-Välkkilä och hennes familj!

Till Johanna Bätman: Välkommen till Dövförsamlingens värld!

Text och foto: Sisko Ahlskog

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

Tidigare adress:

Ny adress:

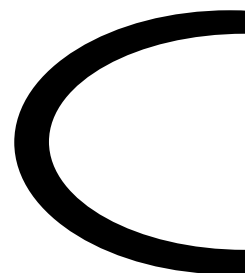
Skicka blanketten till:

KCSA / Sonja Wacklin

PB 185

00161 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: sonja.wacklin@evl.fi

Vill du veta var du kan gå på teckenspråkig gudstjänst?

Om du vill ha information till din mobiltelefon, e-post eller med vanlig post, fyll i blanketten och skicka den till:

KCSA / Sonja Wacklin, PB 185, 00161 Helsingfors

Skriv ditt namn för hand nederst på sidan. Underskriften är nödvändig, eftersom vi behöver ett skriftligt intyg på att du vill ge uppgifterna och att vi får hålla dem i ett register. KCSA kommer inte att använda ditt namn eller din adress till något annat än att informera dig.

Jag vill ha info om kyrkans verksamhet för teckenspråkiga till min mobiltelefon

e-post

Uppgifterna får sparas i KCSA:s register.

vanliga post

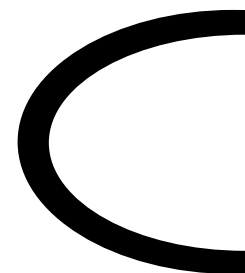
Namn:.....

Adress:.....

Mobiltelefon:.....

E-post:.....

Min egen underskrift:.....

I VILKEN BIBELBOK FINNS CITATET? PARA IHOP CITATEN MED RÄTT BIBELBOK!

”

”gnat på gnat, gnat på gnat, prat på prat, prat på prat, litet här, litet där”.

”

Och Gud sade: ”Varde ljus”; och det vart ljus.

”

Må den dag utplånas på vilken jag föddes, och den natt som sade: ”Ett gossebarn är avlat.”

”

I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud.

”

Vad du är skön min älskade, vad du är skön! Dina ögon äro duvor, där de skymta bakom din slöja.

”

Bättre är att bo i en vrå på taket än att hava hela huset gemensamt med en trätgirig kvinna.

”

Här är icke jude eller grek, här är icke träl eller fri, här är icke man och kvinna: alla ären I ett i Kristus Jesus.

”

Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig;

”

Och deras ansikten liknade människoansikten, och alla fyra hade lejonansikten på högra sidan, och alla fyra hade tjuransikten på vänstra sidan, och alla fyra hade ock örnansikten.

Job 3:3

Ords. 25:24

Hes. 1:10

Jes. 28:13

Ps. 23:4

Höga v. 4:1

1 Mos. 1:3

Joh 1:1

Gal. 3:28